

Зв'язки з громадськістю – необхідна функція державного інституту в умовах демократичної політичної системи. Розвиток громадянського суспільства вимагає участі населення у прийнятті важливих політичних рішень, а отже, інформаційний та PR-супровід в державних структурах виступає не тільки певною гарантією їх легітимного існування, але і впливає на ефективність діяльності.

Для того щоб суспільство адекватно реагувало на прямі регулюючі дії влади, швидше адаптувалося до нових умов і правил, визначених цими впливами, для формування відповідного морально-психологічного, морального і емоційного стану суспільства органи влади повинні постійно проводити роботу щодо забезпечення максимальної відкритості державної діяльності, пошуку нових шляхів доведення інформації до громадян і використання сучасних технологій при реалізації державних політичних рішень.

Водночас, наукове вивчення особливостей інформаційного та PR-супроводу як чинників ефективності державних політичних рішень здійснюється фрагментарно, роз'єднано, не носить системного характеру, а це, у свою чергу, обмежує можливості використання найбільш результативних інформаційних і PR-технологій в діяльності органів державної влади при прийнятті та реалізації політичних рішень.

Джерела

1. Бакуменко В. Д. Державно-управлінські рішення: Навчальний посібник. К.: ВПЦ АМУ, 2012. 344 с.
2. Плешакова, Е. А. Государственное и политическое решение: демаркация смысла. Вестник СГТУ. 2006. №4. Вып. 1. С. 192-196.

Кирилюк Наталія Андріївна
Кандидат політичних наук
Державний університет телекомунікацій

ДЕРЖАВНІ ПОЛІТИЧНІ РІШЕННЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ

Стаття присвячена розгляду інформаційних рішень як невід'ємної складової інформаційної політики держави. У розкритті даної теми проаналізовано роботи класиків соціально-політичного, економічного та культурного спрямування. Досліджено практику доступу громадськості та ЗМІ до інформації уряду у різних державах. Зроблено висновок, що чим ефективніша інформаційна політика, тим швидше рух у напрямку побудови соціальної держави. Ключові слова: інформація, інформаційна політика, інформаційний процес, політичні рішення.

В умовах становлення глобального інформаційного суспільства інформація стає важливим фактором впливу на політичні процеси, впливаючи на вектор прийнятих політичних рішень. У свою чергу, політичні рішення державних органів є окремими елементами державної інформаційної політики. Політичним є будь-яке підготовлене до реалізації рішення, що стосується інтересів суб'єктів політичного процесу. Якщо вважати політичну діяльність послідовним, внутрішньо пов'язаним ланцюгом політичних подій та явищ, а також сукупністю вчинків суб'єктів політичного процесу, то політичне рішення є «пусковим механізмом» усіх подій і вчинків [1, с. 27].

Основним способом підтримки дискурсу в системі влади виступає державна інформаційна політика.

Вона може проявлятися по-перше, в довгострокових інформаційних зусиллях держави, які супроводжують освоєння нових економічних територій, вирішення великих зовнішніх або внутрішніх конфліктів, проведення виборів до представницьких органів влади або інші внутрішньополітичні реформи, по-друге, являти собою дії держави з технічного переоснащення інформаційної індустрії, встановленню нового типу взаємин влади із засобами масової інформації, проникненню і закріпленню своїх позицій на зовнішніх інформаційних ринках тощо.

Так, Ю.А. Нісневич вважає, що «інформаційна політика розглядається як сукупність цілей, які відображають національні інтереси в інформаційній сфері, стратегії, тактиці, завдання державного управління, управлінських рішень і методів їх реалізації, що розробляються і реалізуються державною владою для регулювання і вдосконалення як власне процесів інформаційної взаємодії в суспільно-політичному житті і соціально-економічній сфері життєдіяльності суспільства і держави, так і процесів інформаційної взаємодії» [2, с. 9]. З технічної точки зору, інформаційна політика це система цілеспрямованих комунікативно-інформаційних дій держави.

У різних іноземних державах існує власна практика доступу громадськості та ЗМІ до інформації уряду. В Англії, наприклад, немає закону про свободу інформації. Прийняття рішень Урядом приховано завісою секретності. У США федеральний закон про свободу інформації передбачає обов'язкове надання урядової інформації за запитом, але з певними обмеженнями (секретна інформація, відомості про громадян приватного характеру, правоохоронна інформація). У Франції закон надає право кожному мати доступ до державних документів. Цим же законом визначаються вісім умов, які забороняють доступ до подібної

інформації. Рішення державного органу про відмову надати інформацію може бути оскаржене в суді, однак преса користується цим рідко. У Німеччині земельні закони містять положення про право на доступ до інформації уряду. Федеральні і земельні уряди можуть відмовити ЗМІ в наданні інформації тільки в тому випадку, якщо її оприлюднення завадить судочинству, якщо порушуються норми секретності, якщо буде порушений будь-який суспільний або особистий інтерес, або надмірний обсяг затребуваної інформації. В інших країнах Європи доступ журналістів до урядової інформації регулюється законами, багато в чому схожими на закони Франції та Німеччини [3].

На нашу думку, для реалізації політичної комунікації державна інформаційна політика, вочевидь, повинна ставити основним своїм завданням створення правових, політичних, економічних, морально-етичних та соціально-психологічних умов для забезпечення діалогу держави і суспільства.

Якщо погодитися з тезою деяких вчених (Т. Парсонса, Ю. Хабермаса, О. Тоффлера та ін.) про зміну визначальної домінанти соціального прогресу з економічної на комунікативно-інформаційну та культурну сфери, з доведенням зростаючої ролі соціально-психологічних, духовних чинників у розвитку економіки (П. Драгер, Дж. Кун, Д. Шрівер, Н. Штьор) і визнанням того, що духовні потреби слабо розвинені у суспільстві споживання, то можна зробити висновок: чим ефективніша інформаційна політика, тим швидше рух у напрямку побудови соціальної держави.

В оцінці населенням ефективності діяльності органів державної влади та затребуваності соціальних проєктів, які ними зніщуються, найважливішу роль відіграє інформованість громадян. За даними соціологічних опитувань, у населення яскраво виражена потреба в такій інформації. Однак, на сьогодні в Україні рівень відкритості, повноти, конкретності соціально-політичної інформації, що подається органами державної влади про прийняті рішення, недостатній.

Таким чином, державну інформаційну політику можна визначити як сукупність взаємопов'язаних дій, спрямованих на створення умов отримання громадянами інформації, яка задовольняє їхні базові потреби і інтереси; розвиток відповідних технічних засобів, що забезпечують створення (обробку, зберігання і передавання) інформаційних ресурсів ділового, розважального, науково-освітнього та іншого характеру; забезпечення міжнародних контактів і зв'язків держави та суспільства, які вбудовують інститути і структури влади в наднаціональні інформаційні процеси.

Джерела

1. Рябцев Г. Політичні рішення: сутність і класифікація. Актуальні проблеми державного управління. 2012. Вип. 3. С. 24-27.
2. Нисневич Ю. А. Информация и власть. М.: Мысль, 2000. 175 с.
3. Якунин В. И. Теоретические аспекты проблемы эффективности государственного управления. Власть. 2006. № 8. С. 7-14

Кобець Юлія Василівна

Кандидат політичних наук

ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»

Мимоход Юлія Володимирівна

ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ПОЛІТИКИ ТА МОДИ: СОЦІОПОЛІТИЧНИЙ АСПЕКТ

Стаття присвячена дослідженню взаємозв'язку політики та моди. Розглянуто соціополітичний аспект зазначеного явища. Зроблено висновок, що роль моди в політичній сфері є досить мало дослідженою. Підкреслено, що мода може розглядатись як феномен політичної культури та політичної естетики, будучи досить продуктивним концептом для аналізу політичної реальності. Ключові слова: політика, мода, культура, аналіз, соціальний.

Людство нині живе в епоху постіндустріального інформаційного суспільства, процеси глобалізації в якому є вкрай вираженими і дедалі посилюються. За умов прискореного темпу розвитку (і політичного в тому числі) відбувається переоцінка цінностей, заміщення одних культурних зразків іншими, новини, і в цьому сенсі не може не зростати значення моди, як одного із показників рівня глобалізації, одного з важливих каталізаторів суспільних змін; мода відіграє роль механізму перетворення одних культурних зразків і стандартів масової поведінки на інші.

В ході історії розвитку людства, змінювалося як ставлення до моди, її значення в спільнотах, так і вона сама. В своєму природному становленні мода зародилася стихійно і спонтанно, але зусиллями зацікавлених осіб перетворилася на штучний і контрольований людьми соціально-політичний і культурний феномен. Питання політики і моди є досить актуальним на сьогоднішній день. Адже будь-яка область суспільного життя може бути підвладна вторгненню моди.